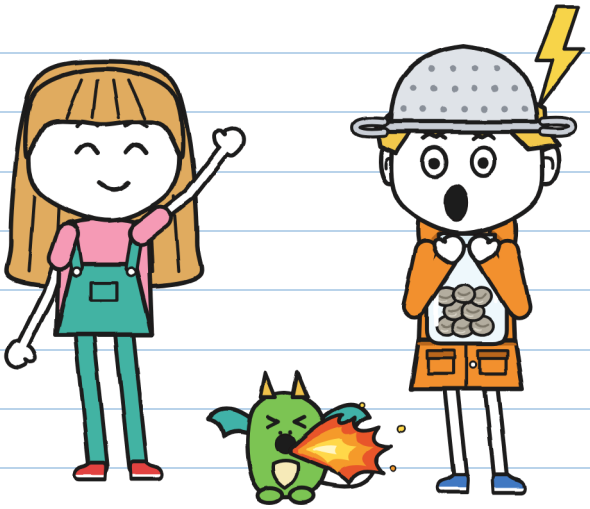
LIVRĂRI IMPOSIBILE · 2

A nu se deschide înainte de tunet

Lui Eriksson

(caietul lui Guni)

MĂRIME M
Nivel mediu · 9+

LIVRĂRI IMPOSIBILE · 2

A nu se deschide înainte de tunet

Text și ilustrații: Lui Eriksson

MĂRIME M · Nivel mediu · 9+

Versiunea în limba română: LinguAula

Prima ediție: 2026

© 2026 Lui Eriksson · info@linguaula.com

Se poate fotocopia liber, pentru clasă și pentru acasă.

A doua carte din serie. Prima: „Pachetul ăsta mușcă”.

LinguAula

Lucrează fiecare capitol pe linguaula.com

Niciun tunet n-a fost rănit în timpul scrierii acestei cărți. –J.

Și al nimănui altcuiva. –J.

Dacă îl găsești, nu-l deschide înainte de tunet.

DOAR ÎN POVESTE

Ștampila asta arată ce se întâmplă doar în poveste: tu să nu faci așa. Dacă ține mai multe pagini, scrie DE AICI și PÂNĂ AICI. Pe o furtună adevărată, ascultă pagina 76. –J.

CINE E CINE

Guni. Curier de sâmbătă. Vânător de furtuni (mai mult sau mai puțin). Caietul ăsta e al lui.

Julita. Numără secundele dintre fulger și tunet. Scrie cu verde și semnează J.

Fărâmiță. Dragoniță. Copiază tot ce face Guni. Tot.

Toni. Livrează pentru FULGER, pe bicicletă. În zece minute sau gratis.

Flora. Grădinăreasa de pe strada Canalului nr. 9. Nu semnează pietre.

Vera. Îngrijește dragoni la Casa Dragonilor, lângă casa Florei. Fărâmiță locuiește cu ea.

Mara. Proprietara magazinului Livrări Imposibile. Poartă pălărie de vrăjitoare. Știe mai multe decât spune.

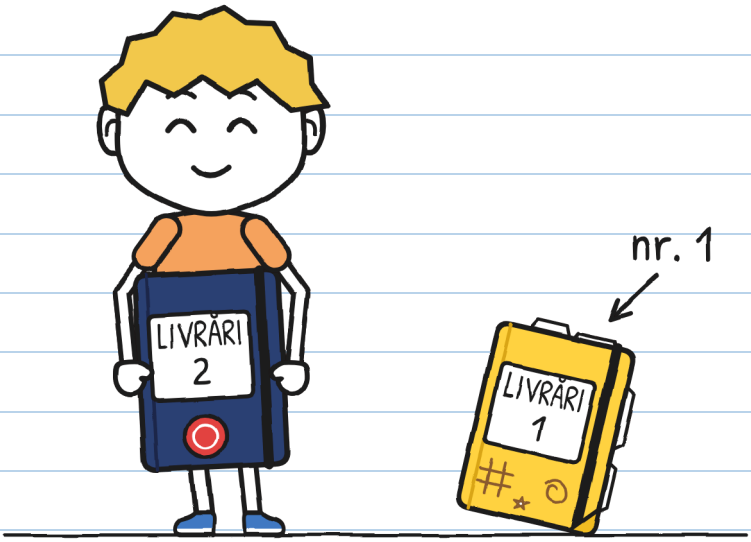

R. Trimite pachetele pe care nimeni nu reușește să le livreze. Nimeni nu-i rostește numele.

CAIET DE LIVRĂRI 2
de Guni

OFICIAL.

„Oficial” înseamnă că îl citesc eu prima. Oficial. –].

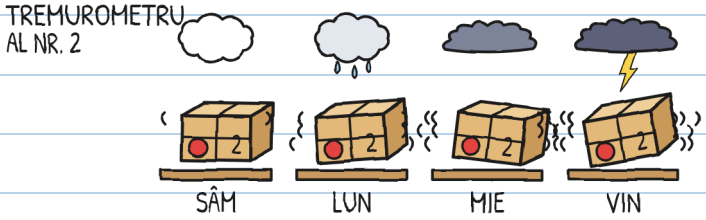
Caietul 1 s-a terminat: e plin. Pe ăsta mi l-a dat Mara, proprietara magazinului, cu ștampila ei pe copertă. Zice că în caietele oficiale nu se desenează. Vom vedea.

CAPITOLUL 1

Vânătorul de furtuni

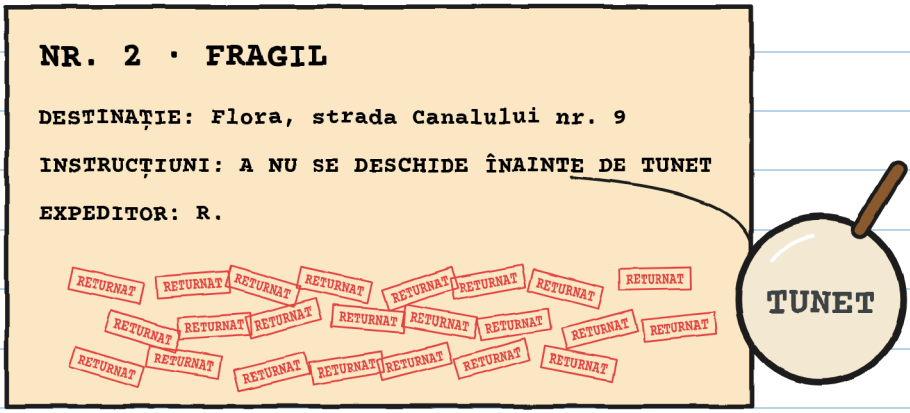
În magazinul Marei e un pachet care tremură. Din sâmbăta trecută, în fiecare zi un pic mai tare.
Nu mă gândesc să-l ating.
Ultimul pe care l-am livrat eu și Julita a fost un ou.
Acum e Fărâmiță, o dragoniță care copiază tot ce fac.

În magazinul de vizavi de casa mea au rămas nouăsprezece pachete returnate. Cel care tremură se grăbește mai tare decât celelalte.

Nu tremură de frică: sâmbătă, la șase seara, vine o furtună. M-am uitat de șase ori în prognoza meteo. –].

Cine primește un pachet returnat trebuie să semneze eticheta cu cerneală care nu se șterge, ca aceea din carioca verde a Julitei. Altfel, în zori se întoarce zburând pe raftul lui. Pe toate le trimite aceeași persoană: R.

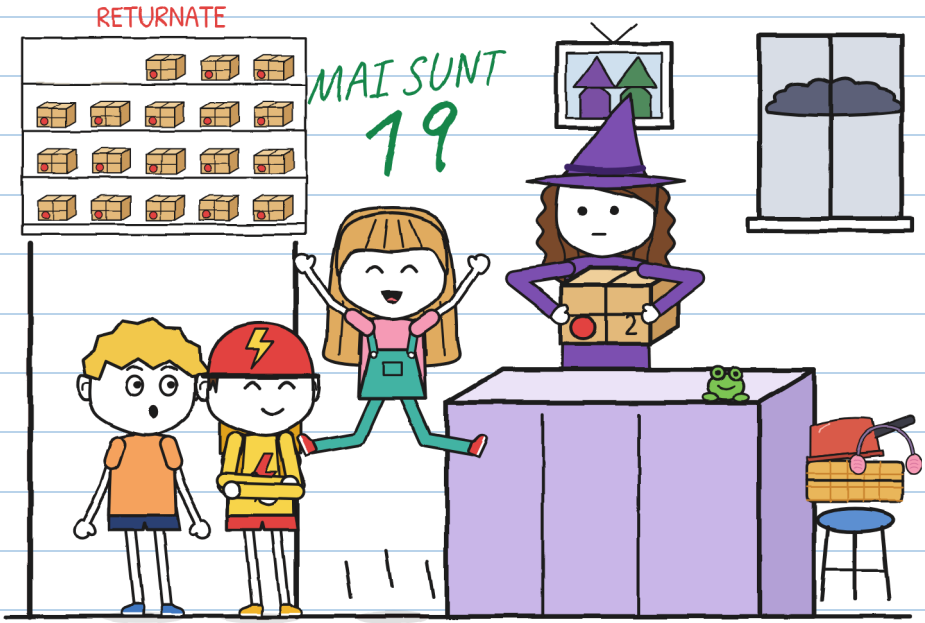
Pachetul nr. 2 avea douăzeci și trei de ștampile RETURNAT.

Douăzeci și trei. Le-am numărat de două ori. –J.

– Eu l-am dus de douăzeci și trei de ori – a spus Mara.
– Și niciodată pe furtună.

Sâmbătă, la zece, Mara ne aștepta la tejghea cu pachetul nr. 2. Toni era acolo: sâmbăta suntem toți trei pedepsiți în magazin, pentru că am livrat pachetul nr. 1 fără voie.

— Ăsta — a spus Mara — îl livrați voi. Azi după-amiază.

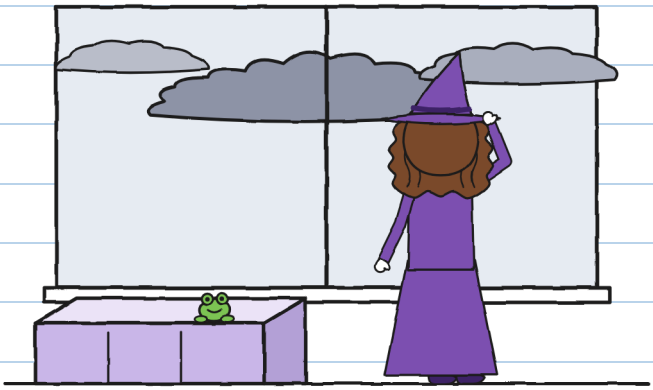
Julita a sărit atât de sus, încât aproape a atins afișul MAI SUNT 19.

Mara a pus trei condiții și le-a numărat pe degete:

1. Plecați la cinci, înainte de furtună, și rămâneți la Flora până trece.
2. Familiile voastre și Flora știu deja.
3. Regula e cea de pe etichetă: nu se deschide înainte de tunet. Și contează cel de deasupra, nu cele de departe.

— Dar tu nu vii? — a întrebat Julita.

— Eu am treburi aici — a spus Mara, și s-a uitat pe vitrină: cerul se făcea cenușiu.

Ce treburi? —].

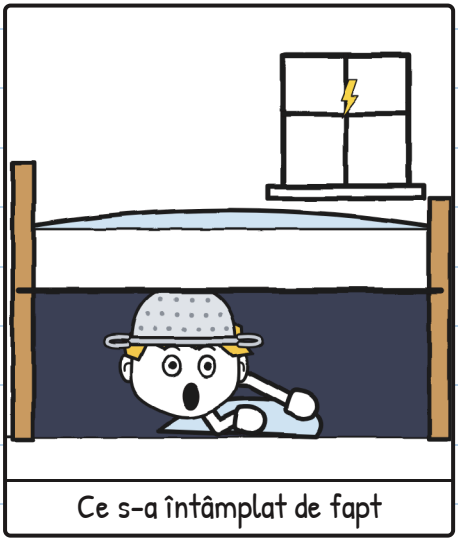
Julita s-a uitat la mine.
— Ție îți plac furtunile?

Și am spus ce se spune când te privește cineva așa:

— Îmi plac enorm. În vechiul meu cartier eram vânător de furtuni profesionist.

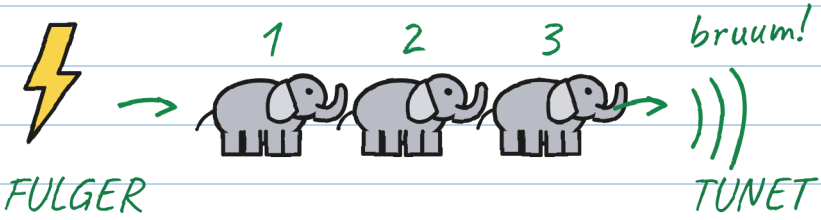
Ce-am spus

Ce s-a întâmplat de fapt

Profesionist de sub pat. —].

Julita m-a învățat să număr furtuni în caietul meu, fără să ceară voie, ca de obicei:

un elefant, doi elefanți, trei elefanți...

1 elefant = 1 secundă

3 elefanți = 1 kilometru (aproximativ)

0 elefanți = DEASUPRA!

↖ Asta e tunetul de pe etichetă.
Cele de departe nu deschid pachetul.

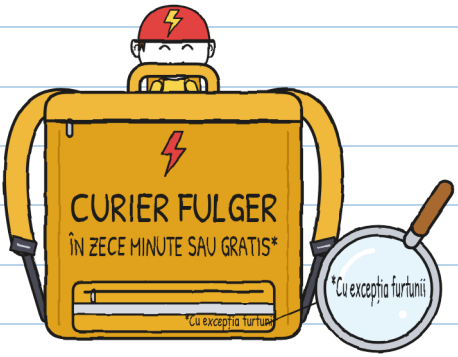
Mai mulți elefanți: fulgerul ăla a căzut mai departe.

Dacă auzi un tunet, chiar și departe: la adăpost!

Ce știi te sperie mai puțin. –].

Nu aveam nevoie să le număr: mie îmi plac furtunile. Dar am notat, pentru orice eventualitate.

Toni a citit eticheta peste umărul meu.
— FULGER nu livrează pe furtună.
A arătat literele mici de pe rucsac.
— Încă nu e furtună — a spus Julita.
Toni le-a recitit. Despre „încă" nu scria nimic.

Literele mici erau prea mici. —].

Și a venit cu noi.
La cinci am fugit acasă după pelerina de ploaie.
— Pune-o pe cea portocalie — a spus mama. — Sigur vrei să mergi? Dacă tu, când tună...
— LA REVEDERE, MAMĂ!

„Dacă tu, când tună..." CE? —].

Am trecut Podul Mare cu cerul deja foarte negru. Noaptea îl ridică pentru vapoare. La mijloc, Julita a salutat apa cu mâna, foarte serioasă: canalul și ea nu se înțeleg.

Departe s-a luminat cerul. Julita a numărat treizeci de elefanți până la tunet.

Bruum.

– Până la fulgerul ăla sunt vreo zece kilometri – a spus. – După prognoză, furtuna ajunge pe la șase.

– A tunat! – a spus Toni. – Acum se deschide?

— Ăsta nu deschide pachetul — a spus Julita —: cel de pe etichetă e cel care sună odată cu fulgerul, zero elefanți. Dar se aude deja, și asta ajunge: la adăpost! Am fugit până pe strada Canalului. Eu m-am făcut că n-aud.

— Ăsta a fost un hâc? — a întrebat Julita.
— Nu — am spus. — Hâc!

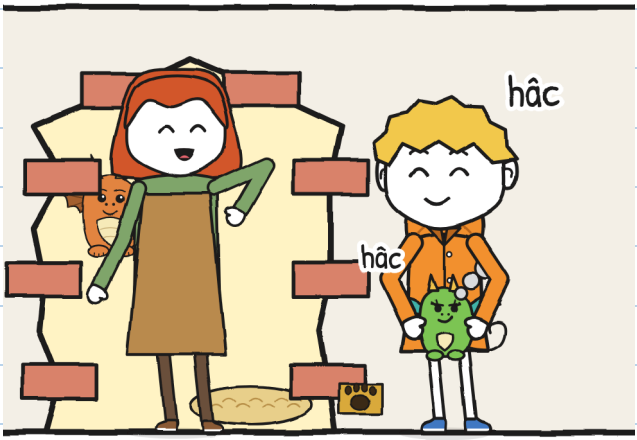
Mi se întâmplă de mic, dar numai la tunete: la fiecare tunet, o serie de sughițuri, unul la trei secunde. Cu furtuna deasupra nu mă mai opresc. Nu e frică: corpul meu face asta fără să mă întrebe.

Se numește frică. —J.

Vera, cea care îngrijește dragoni, ne aștepta la ușa ei, lipită de cea a Florei, cu Fărâmiță în brațe: sâmbăta, Fărâmiță se plimbă cu mine.

— Azi, doar până la Flora: e prima ei furtună — a spus Vera, și mi-a dat-o. — Îți copiază tot, și ce simți. Dacă se sperie, nu o trage: se agață. Când trece furtuna, trei lovituri în zid și vin s-o iau.

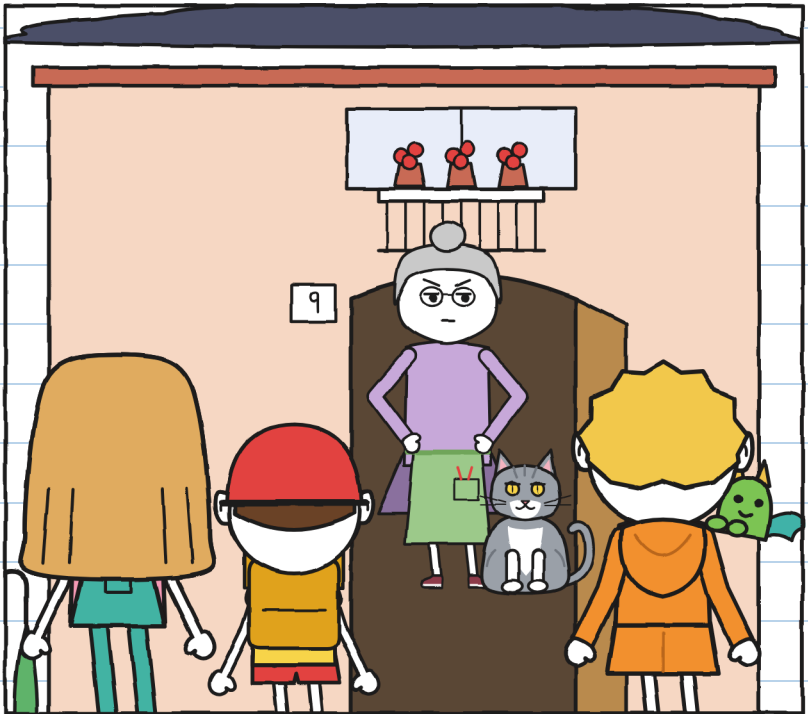
— Eu nu simt nimic — am spus. — Mie îmi plac furtunile.

Departe, a tunat. Eu am făcut hâc. Fărâmiță a făcut hâc și a scos fum pe nas.

— Înăuntru, imediat — a spus Vera.

Casa Florei e cea cu mușcate: de pe balconul ei ne privea acum două sâmbete, când căutam ușa Casei Dragonilor, care seamănă cu un zid.

Flora a deschis înainte să batem și s-a uitat la cutie, la cer și la Fărâmiță.

— Dragonița Verei. Să nu-mi pârjolească ferigile — a spus. — Intrați, că vine ploaia. Și vă avertizez: eu nu semnez pietre.

O POVESTE, ȘASE MĂRIMI

Sunt șase mărimi, de la 3 la 16 ani, și peste 20 de limbi. XXS, XS, S, M și L au aceleași pagini și aceleași desene. XL este un roman. Se schimbă doar felul în care e spusă povestea.

MĂRIME XXS · PRE-A1
JULITA PRINDE SĂMÂNȚA NUMĂRUL ȘAPTE.

MĂRIME XS · A1
Mai rămăsese o sămânță pe podea. Julita a prins-o. Șapte.

MĂRIME S · A2
Alt fulger: pe podea mai rămăsese doar o sămânță. Julita a prins-o. Șapte.

MĂRIME M · B1
La fulgerul următor mai rămăsese doar o sămânță, iar Julita a prins-o. Șapte.

MĂRIME L · B2
Când a fulgerat din nou, pe podea mai rămăsese o singură sămânță, iar Julita a prins-o. Șapte.

MĂRIME XL · B2-C1
Roman ilustrat · 13+

Nivelurile CECRL sunt orientative.

Fiecare în mărimea lui. Aceeași furtună. —J.

PENTRU FAMILII ȘI PROFESORI

Lucrează fiecare capitol pe linguaula.com